

ternes Stænderforsamling ikke dristede sig der-
til, uagtet bemeldte Stænderforsamling vist op-
fattede Pensionsforholdene paa en for Embeds-
standen i det. Hele gaaffe anderledes gunstig
Maade, end Tilfældet nu er, hvilket jo let la-
der sig forklare af de daværende i finansiel
Henseende langt gunstigere Forhold. Begge
Stænderforsamlinger androge iøvrigt paa en
Bestemmelse, der i Almindelighed maa erkjendes
at være ugunstigere for Retsbetjentene end den,
som foreligger i Udkastet, nemlig at man istæ-
defor at beregne de uvisse Indtagter efter 5
Aars Gjennemsnit skulde tage 10 Aars Gjen-
nemsnit; thi ved at tage 10 Aar tillægges der
de umiddelbart før Krigen tilstedeværende gun-
stige Fredsaar en mindre Betydning. Jeg er
iøvrigt enig med de ærede Talere, der som en
almindelig Bemærkning ved denne Sag have
fremført, at en Pensionslov ikke kan bedømmes
isoleret, men maa bedømmes i Sammenligning
med hele Gageringsystemet. Jeg maa imid-
lertid bemærke, at, naar jeg har udtalt mig,
som jeg har gjort, om det foreliggende Pen-
sionslovudkast relativt til fremmede Pensions-
love, saa har jeg ikke tabt dette Hensyn af
Sigte, og jeg troer ogsaa, at, naar undtages
de højeste Embedsmænd, hvoraf andre Lande
i Almindelighed kjende et større Antal stærkt
lønnede, end der nu i den seneste Tid findes
her i Landet, tildeels ogsaa med højere Løn-
ninger, saa kan vort nuværende Gagerings-
system — forsaavidt Embedslønningerne endnu
kunne siges at udgjøre et System, hvortil jeg
er enig med den ærede Rigsdagsmand fra Hel-
singør i kun at henregne de Lønninger, der ere
bragte paa fast Gage, — i det Hele omtrent
sammenlignes med de fremmede Landes, til
hvilke der kan være Spørgsmaal om at see
hen, naar Talen er om en Pensionslov.

Krabbe: Dersom det Spørgsmaal, som
her omhandles, var af nogen Betydning for
Statskassen, kunde jeg vel finde, at der kunde
være Grund til at modsætte sig Udvalgets For-
slag; men dette er ikke Tilfældet. Den ærede
første Landstingsmand for anden Landstings-
kreds (Drif) har klarligt godtgjort, at For-
søjellen paa den Pension, de sportulerede Em-
bedsmænd ville kunne erholde, eftersom Lov-
forslaget eller Udvalgets Forslag følges, ikke er

saa stor, at det i finansiel Henseende kan have
nogen Betydning; men det er ingenlunde
uavgjort for en afgaaet Embedsmænd, der ikke
har mere end det høist Nødtørftige, om han
faaer 50 eller 100 Rbd. mere i Pension eller
ikke. Og hvorsom skal da ikke de sportulerede
Embedsmænds Pension dog idetmindste om-
trent bestemmes efter de samme Principer, som
de fast Gageredes? Det kan dog ikke være,
fordi de hidtil have været stillede under ugun-
stigere Forhold i denne Henseende; thi forhen
var Pensioneringen en Raades Sag, nu skal den
bestemmes ved Lov, og Loven bør vær lige
retfærdig imod Alle. Man vil en uafhængig
Embedsstand. Men, mine Herrer! det er ikke
Veien til at opnaae dette, naar man ikke vil
behandle de sportulerede Embedsmænd omtrent
paa samme Maade, som de fast Gagerede.

Orsted: Den Paragraph, som nu er
under Omhandling, er af stor Vigtighed med
Hensyn til Lovudkastet i det Hele; thi denne
Paragraph indeholder Forklaringen af, hvad
der i § 1 skal forståes ved „Embedsmænd, som
lønnes af Staten“. Man skulde ved første
Dietkast troe, at herved forståedes de Embeds-
mænd, som lønnes af Statskassen; men at
dette ingenlunde ubetinget er Tilfældet, sees af
§ 4, hvor man i Særdeleshed seer, at Sportler,
Gebyhrer og andre deslige Indtagter ogsaa
regnes til de Lønninger, der udredes af Staten,
og at altsaa de Embedsmænd, der lønnes paa
deene Maade, ogsaa høre ind under den Kate-
gori, som nævnes i § 1. Jeg vilde vel have
ønsket, at det havde været tydeligere og mere
directe udtalt end i Udkastet; men jeg kan ikke
have Noget imod Sagen selv. Jeg finder det
meget naturligt, at de Embedsmænd, som løn-
nes af Sportler, idetmindste den større og be-
tydeligere Deel deraf, ogsaa anses for kvali-
ficerede til at faae Pension af Staten. Nævn-
lig gjælder det om Retsbetjentene, som udføre
Forretninger for Staten, men modtage deres
Løn af Private, og altsaa bør betragtes som
egentlige Statsembedsmænd. Der kunde vel
være enkelte sportulerede Embedsmænd, om
hvilke der maaskee kunde gjælde andre Regler;
men med Hensyn til de fleste vil det vistnok
være meget rigtigt, at de Betalinger for deres
Forretninger, som de oppebære af Private, og-